

Tidspunkt, da han efter Reglerne i § 14 vilde have været berettiget til Dagpenge, saafremt Betingelserne efter § 12 i nærværende Lov havde været til Stede.

Den Rente, der tilkommer de efterladte, løber fra det Tidspunkt, da Invaliden afgik ved Døden.

§ 25.

Opnaar en Invalid, der oppebærer aarlig Rente efter nærværende Lov, en mere end rent midlertidig Ansættelse i Statstjeneste, bortfalder af Renten saa meget, at den tilbageblivende Del sammenlagt med hans øvrige Indtægt af Statskassen ikke udgør over halvanden Gang hans hidtidige Indtægt af Statskassen. Afskediges Invaliden af Tjenesten uden Pension, tilstaas den tidligere Rente ham paany, forsaavidt Betingelserne derfor iøvrigt er til Stede. Tillægges der ham derimod særlig Pension ved Afskedigelsen, kommer denne Pension til Afdrag i nysnævnte Rente. Renterne efter nærværende Lov inddrages iøvrigt i følgende særlige Tilfælde:

1) naar Rentenyderen uden dertil af Arbejderforsikrings-Raadet meddelt særlig Tilladelse ansættes i fremmed Statstjeneste,

2) naar Rentenyderen uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet,

3) naar Rentenyderen i 3 Aar ikke har hævet Renten uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring,

4) naar en Enke indgaar nyt Ægteskab, bortfalder Renten, forsaavidt angaar Enken og de Børn, overfor hvem hun har Forsørgelsespligt, dog at Børnerenten efter Arbejderforsikrings-Raadets Bestemmelse kan bevares, naar det godtgøres, at de økonomiske Forhold i det nye Ægteskab er saadanne, at Hensynet til Børnenes forsvarlige Opdragelse gør det fornødent eller i høj Grad ønskeligt.

Har en Rentenyder ikke hævet Renten i et helt Aar eller længere, hjemfalder det uhævede Beløb til Statskassen, medmindre lovlig Forhindring senere bevises.

§ 26.

Det paahviler en rentenydende Invalid at meddele Arbejderforsikrings-Raadet Underretning om enhver Forandring i hans økonomiske og personlige Forhold, der kan formodes at medføre Nedsættelse eller Bortfald af hans Rente.

Raadet er bemyndiget til at udsende en eller flere sagkyndige til at udøve Kontrol paa Stedet med Hensyn til Rentenyderes Erhvervsevne eller indkalde Rentenydere til Kontrol. Udgifterne til Kontrol afholdes af Raadet.

Skønner Raadet, at de Omstændigheder, der har været bestemmende for Fastsættelsen af Renten, har forandret sig i væsentlig Grad, bliver Renten at forhøje, nedsætte eller inddrage under Hensyn til de indtrufne Forandringer.

§ 27.

Bliver Arbejderforsikrings-Raadet, f. Eks. gennem Meddelelser fra andre Myndigheder, Rentenyderens paarørende eller andre private, opmærksom paa, at en Rentenyder ikke bør have Dispositionsret over den ham tilkendte Rente, træffer det efter en betryggende Undersøgelse af Forholdet Bestemmelse om, paa hvilken Maade Renten skal komme den paagældende til Gode, idet det om fornødent drager Omsorg for, at Rentenyderen umyndiggøres, jfr. herved Reglerne i Lov om Umyndighed og Værgemaal af 30. Juni 1922, §§ 2—3, eller at der paa anden Maade gribes ind efter Lovgivningens Regler.

Forsaavidt angaar en Rentenyder, som anbringes eller er anbragt for offentlig Regning eller for en anerkendt Sygekasses Regning eller Invalideforsikringsfondens Reg-